

Goede Vrijdag - uur 24 - van 4 tot 5 p.m.
De Verlatenheid van de Allerheiligste Maagd Maria (2)

Lijdende Mama, de Goddelijke Wil wordt zichtbaar en zet je in beweging.
Je kijkt naar het oneindig heilige Aangezicht van uw Jezus. Je geeft Hem kussen en roept uit:

'Aanbeden zoon, wat ben Je misvormd! Ah! als de liefde mij niet zei dat Je mijn Zoon bent, mijn Leven en mijn Alles, ik zou Je niet herkennen.

***Je oorspronkelijke Schoonheid is in misvormingen veranderd.
De roze kleur van je paarse wangen is blauw geworden.
Het Licht en de Genade die Je mooie Gelaat doorgaf aan degenen die het bewonderden en met vreugde vervulden, veranderde in een doodse bleekheid!***

***Ah! geliefde Zoon, tot welk een erbarmelijke toestand ben je herleid! Welke vreselijke verwoesting heeft de zonde toegebracht aan uw oneindig heilige Ledematen!
Je onafscheidelijke Mama zou zo graag je oorspronkelijke schoonheid willen herstellen!
Ik wil jouw Gelaat overnemen in het mijne. Ook wil ik de klappen, de spuug, de minachting en alles wat Je in je heilige Aangezicht geleden hebt, voor mij nemen.
Ah! Zoon, als jij wil dat ik leef, geef mij dan uw pijnen. Anders sterf ik! "***

O Mama, je pijn is zo erg dat zij je verlamt en je belet om te spreken.
Je bent als uitgedoofd bij het Gelaat van je Jezus. ...

Arme Mama, wat leef ik met je mee! Mijn heilige engelen, kom en steun mijn Mama.
Deze immense smart overspoelt haar, verstikt haar.
En zij heeft geen leven, noch kracht meer. Maar de Goddelijke Wil verscheurt deze golven van lijden en brengt je opnieuw tot leven.

Je geeft kussen op de mond van Jezus. Als je dat doet, voel je dat je lippen bitter worden door de gal die zijn Mond met bitterheid heeft gevuld.

Snikkend, ga je verder:

***"Mijn zoon, zeg een laatste woord tot uw mama.
Is het mogelijk dat ik uw stem niet meer zal horen?
Alle woorden die Je tijdens je leven tegen mij sprak, troffen als evenveel pijlen mijn hart, met pijn en liefde. En nu, nu Je niet meer kan spreken, herleven zij opnieuw in mijn verscheurde hart, en geven mij ontelbare keren de dood.***

En met al hun macht willen zij nog een laatste woord van u horen. Maar dat kan niet en zij verscheuren mij en zeggen: "Je kan niet meer naar Hem luisteren, je zal zijn lief accent niet meer horen, de melodie van zijn scheppend woord, dat evenveel paradijzen in jou schiep, als woorden die Hij tot jou sprak."

***Ah! Mijn paradijs is voorbij en ik zal niets meer kennen dan bitterheid.
Ah, Zoon! Ik wil Je mijn tong geven om de uwe terug tot leven te brengen.***

Geef mij wat Je geleden hebt in uw allerheiligste Mond?:
- de bitterheid van de gal, - uw brandende dorst, - uw eerherstel en gebeden.
Als ik hierdoor uw stem zal horen, zal mijn pijn draaglijker zijn en uw mama zal in staat zijn de pijnen te overleven."